

Pregled stanja na področju e-izobraževanja v Sloveniji

Survey of the State of e-Learning in Slovenia

Tanja Arh¹, Rok Kokalj², Dejan Dinevski³, Borka Jerman Blažič¹

1 Institut "Jožef Stefan", Laboratorij za odprte sisteme in mreže, Jamova 39, 1000 Ljubljana, Slovenija
tanja@e5.ijs.si; borka@e5.ijs.si

2 Nevron d.o.o., Stegne 21c, 1000 Ljubljana, Slovenija
rok.kokalj@nevron.si

3 Univerza v Mariboru, Slomškov trg 15, 2000 Maribor, Slovenija
dejan.dinevski@uni.mb.si

Povzetek

Slovenija na področju uporabe informacijsko-komunikacijskih tehnologij v izobraževanju ter v zavedanju pomembnosti e-izobraževanja zaostaja za drugimi državami Evropske unije. Glede na raziskave, ki so bile v preteklosti pripravljene na tem področju znotraj različnih institucij, lahko povzamemo, da se v Sloveniji pravi razvoj in uporaba e-izobraževanja šele pričinja. V prispevku bodo prikazani dosednji razvoj in pomembnejše iniciative na področju e-izobraževanja, stanje uporabe e-izobraževanja v slovenskih podjetjih ter visokošolskih in višješolskih institucijah ter trenutno stanje e-izobraževalne ponudbe na slovenskem trgu. Predstavljen bo osnutek Nacionalne strategije e-izobraževanja 2006-2010, katere glavna vizija je do leta 2013 vzpostaviti enega najučinkovitejših in v celoti informacijsko podprtih nacionalnih sistemov izobraževanja ter tako zagotoviti trajnostno gospodarsko rast, blaginjo in kakovost vseh državljanov RS, hkrati pa postati sinonim za eno najuspešnejših družb na svetu, temelječo na znanju, stalnih inovacijah in hitrem razvoju.

Ključne besede: informacijsko-komunikacijska tehnologija, e-izobraževanje, Nacionalna strategija e-izobraževanja 2006-2010

Abstract

In comparison to the other European countries and the general status of the development of information-communication technology in education and training, Slovenia has been traditionally lagging behind. In the same sense, the awareness of the importance of e-learning has not been sufficiently recognized. With this in view we can summarize that the concrete activities on the implementation level on the national level started with the present period. The article thus focuses on the presentation of the past research activities and initiatives dealing with the e-learning market structure in Slovenia and assesment of the current e-learning situation in Slovenian companies and high-education institutions. As well, the article indicates the background for setting up the guidelines for further development of e-learning in Slovenia. With this in view, the framework of the National E-learning Strategy 2006-2010 is presented, where special attention is given to that part of the strategy aimed at the establishing one of the most effective and ICT based national educational systems with

the objective of increasing economic growth and the competitiveness of Slovenian society, as well as the quality of life of Slovenian citizens.

Keywords: *information communication technology, e-learning, National E-learning Strategy 2006-2010*

1 Uvod

Širitev Evropske unije, velika dinamičnost sprememb v svetovnem gospodarstvu, hitre tehnološke spremembe, svetovne mreže z obilico informacij in povečevanje pomena znanja so močno spremenile naše vsakdanje življenjsko okolje. Nahajamo se v t.i. informacijski dobi, kjer nam sodobne informacijsko-komunikacijske tehnologije (IKT) in internet ponujajo neskončne možnosti na vseh področjih našega vsakdanjega dela, vplivajo pa tudi na vrsto in način pridobivanja znanj. E-izobraževanje postaja danes vse pomembnejše in pomeni učenje in poučevanje z izkoriščanjem sodobnih informacijsko-komunikacijskih tehnologij. E-izobraževanje pa ne pomeni samo "elektronsko", temveč tudi bolj "ekonomično", bolj "efektivno", oz. "izboljšano" in "izpopolnjeno". E-izobraževanje torej označuje pridobivanje znanja, kjer sodobna informacijsko-komunikacijska tehnologija delno ali v celoti nastopa kot posrednik med akterji izobraževanja oziroma izobraževalno institucijo, izobraževalcem in izobraževancem. Glede na pretekle raziskave o stanju e-izobraževanja lahko povzamemo, da se v Sloveniji pravi razvoj e-izobraževanja in tudi drugih oblik šole pričena. Trg ponudnikov storitev in produktov e-izobraževanja se resneje oblikuje šele sedaj, prav tako pa podjetja šele sedaj razmišljajo o resnejšem in celovitejšem uvajanju e-izobraževanja.

Pri praktičnem uveljavljanju e-izobraževanja so še vedno v ospredju ZDA, Kanada in Avstralija. ZDA v e-izobraževanju vidijo prvorazredno poslovno možnost, hkrati pa način učenja in usposabljanja, ki je še posebno primeren za zaposlene. Evropska unija se je na te spremembe odzvala razmeroma pozno. Šele v zadnjih nekaj letih so direktive in smernice EU sprožile več uradnih iniciativ (»eLearning Action Plan«, »eLearning Initiative«, »eLearning Programme«, »i2010«, eEurope+), ki dokazujejo, da je vendarle dozorelo spoznanje o nujnosti hitrejšega, odločnejšega in sistematičnejšega prilagajanja izobraževalne politike in izobraževalne ponudbe, kar je vse bolj potrebno zaradi novih družbenih in tehnoloških okoliščin ter zaradi spremenjenih potreb na trgu dela in gospodarskega okolja (Arh, 2005).

Uvedba in razvoj e-izobraževanja sta v prvi vrsti odvisna od tehnološkega razvoja, ta pa od političnega interesa oz. vladnih in regionalnih pobud. Upoštevati je treba celo vrsto dejavnikov, kot so želje, zahteve in potrebe tako izobraževancev kot izobraževalcev, prilagoditev učnih procesov in učnih gradiv, dodatna usposabljanja, vsebinsko in tehnološko podporo, prilagoditev obstoječe regulative in drugo. Vsi ti dejavniki se lahko pojavijo kot pospeševalci ali zaviralci razvoja e-izobraževanja. Da bi bili v čim večji meri spodbujevalci razvoja, posamezna telesa in službe EU sprejemajo različne direktive, smernice in dokumente, katerim bolj ali manj uspešno sledijo vse članice EU. Skladno s temi direktivami mora tudi Slovenija sprejeti smernice, ki jo bodo vodile in spodbujale pri doseganju zastavljenih nacionalnih in ciljev EU. Krovni dokument – Strategija razvoja informacijske družbe v Republiki Sloveniji (si2010) – je bil sprejet konec meseca junija 2007. Strategija razvoja informacijske družbe v RS pomeni krovno usmeritev slovenske vlade na tem področju do leta 2010. Po svoji zgradbi sledi evropski pobudi i2010, v kateri so predstavljene poglobljene strateške usmeritve Evropske unije. Poleg evropskih usmeritev Strategija razvoja informacijske družbe v RS upošteva tudi vse pomembne nacionalne strateške dokumente. Strategija na podlagi ciljev i2010 opredeljuje ustrezna načela delovanja in konkretna področja delovanja, podrobnejšo obravnavo posameznih področij (konkretni cilji, kazalniki in ukrepi) pa prepušča področnim strategijam in akcijskim načrtom, ki jih z vidika države oblikujejo posamezna ministrstva. **Nacionalna strategija e-izobraževanje 2006-2010**¹, kot ena izmed področnih strategij, ki je nastala leta 2006 in še čaka na javno obravnavo ter potrditev na vladi, sledi več ključnim nacionalnim ciljem v obdobju 2006–2013, kot so trajnostno povečanje blaginje in kakovosti življenja ali povečanje globalne konkurenčnosti s spodbujanjem inovativnosti in podjetništva ter z učinkovitim vlaganjem v izobraževanje, usposabljanje, raziskave in razvoj. Osnutek

¹ Ker Strategija še čaka na javno obravnavo ter potrditev na vladi, lahko govorimo samo o osnutku Nacionalne strategije e-izobraževanja.

² Uvod v strateško presojo Državnega razvojnega programa (DRP) na trajnostni razvoj, 2005, <http://www.svlr.gov.si/index.php?id=1148>.

Nacionalne strategije e-izobraževanja opredeljuje več strateških področij, katerih ukrepi bodo zagotovili hitrejši razvoj e-izobraževanja v Sloveniji, povečan nivo znanja med prebivalstvom ter posledično boljšo konkurenčnost tako posameznikov kot celotne slovenske družbe.

V nadaljevanju prispevka so prikazani dosedanja razvoj e-izobraževanja v Sloveniji in nekaj preteklih iniciativ na tem področju.

2 Razvoj e-izobraževanja v Sloveniji

Na nacionalni ravni so na področju e-izobraževanja potekale različne aktivnosti že od leta 1996. V tem obdobju so se sredstva vlagala predvsem v informacijsko infrastrukturo (npr. terminalno opremo – osebni računalniki) po slovenskih osnovnih in srednjih šolah, le manjši delež pa je bil namenjen vsebinskim komponentam e-izobraževanja. V tem smislu lahko izpostavimo le program **Računalniško opismenjevanje (RO)**³, katerega rezultat so bile razvite vsebine, vendar brez večje tehnične in druge podpore, predvsem pa brez evalvacije in validacije. Program je leta 2002 zamrl, nadaljevanje financiranja pa se je odražalo na Ciljnih raziskovalnih projektih (CRP), katerih rezultat je bila predvsem teoretična podlaga in strateški dokumenti, ki niso nikoli zaživel, saj ni bilo zadosti sistematske institucionalne podpore.

V letu 1999 je bil, podobno kot v ostalih državah v zahodni Evropi, ugotovljen vse večji prepad med tistimi učitelji, ki so IKT usvojili kot del življenja in del šole, in tistimi, ki IKT niso uporabljali niti za svoje delo, še manj pa pri delu z učenci. V letu 2000 je bil pripravljen načrt za nov preskok, za katerega kasneje niso bila zagotovljena ustrezna sredstva, še manj pa novi organizacijski modeli za izvajanje informatizacije šolstva na višjem nivoju. Bili pa so zagotovljeni pogoji za vzdrževanje stanja na vseh treh področjih: izobraževanje učiteljev, opremljanje vzgojno-izobraževalnih zavodov in raziskovanje in razvoj. Proces informatizacije šolstva v Sloveniji in tudi večini ostalih evropskih držav še vedno živi vzporedno z običajnim življenjem vzgojno-izobraževalnih zavodov (VIZ) in se izvaja parcialno. Projekt informatizacije šolstva je treba podpirati, da ne bi prišlo do stagnacije trenutnih vidnih rezultatov, vendar pa je treba koordinacijo dejavnosti vse bolj prenašati na posamezna predmetna in strokovna področja.⁴

Sredi devetdesetih let je začela delovati **Nacionalna projektna enota (NCP)** za študij na daljavo na Ekonomski fakulteti v Ljubljani, ki je poskušala v Sloveniji zagotavljati ustrezne razmere na državni ravni za razvijanje e-izobraževanja kot sodobne in učinkovite oblike izobraževanja. Ustanovljen je bil **Center za e-izobraževanje in vseživljenjsko učenje Univerze v Mariboru**⁵, ki nudi svetovalne in tehnične storitve s področja odprtega učenja in študija na daljavo vsem pedagoškim delavcem Univerze, po dogovoru pa tudi drugim izobraževalnim ustanovam. Naloga centra je zagotavljati strokovnost študijskega procesa na daljavo, transformacijo učnega gradiva in zagotavljanje kakovosti tehničnih storitev pri izvajanju tovrstnih študijskih programov. V tem kontekstu omenjamo še **Laboratorij za telekomunikacije Fakultete za elektrotehniko Univerze v Ljubljani (LTFE)**⁶, ki razvija lastne aplikacije. V sodelovanju s podjetjem Iskratel je bil v okviru Laboratorija razvit integrirani sistem za izobraževanje na daljavo ECHO (<http://dl.ltfe.org>), ki je uporabljen v različnih ustanovah in podjetjih (Telekom Slovenije, Mobitel, osnovne šole ipd.).

Na Ministrstvu za šolstvo in šport (MŠŠ) so pred poletjem 2006 pripravili analizo stanja informatizacije šolstva. Slovenija je bila ena izmed prvih evropskih držav, ki je leta 1993 zagotovila pogoje za dolgoročni sistematični preskok na področju uporabe IKT pri poučevanju in učenju.⁷

Državni zbor RS je leta 2002 sprejel direktivo o razglasitvi zakona o temeljnih razvojnih programih na področju izobraževanja in znanosti v letih 2003–2008 (ZTRPIZ) in se zavezal, da bo za izvajanje zakona namenil skoraj 168 milijard SIT (700 mio EUR). Med razvojne programe spada tudi

³ Slovensko izobraževalno omrežje. Program Ro, <http://ro.zrsss.si/>, 18. 7. 2006.

⁴ Analiza stanja informatizacije šolstva (2006). Svet za informatizacijo šolstva.

⁵ Center za e-izobraževanje in vseživljenjsko učenje Univerze v Mariboru, <http://eizobrazevanje.uni-mb.si/>, 1. 12. 2005.

⁶ LTFE – http://www.ltfe.org/sola/demo/Os_mat/index.html.

⁷ Slovensko izobraževalno omrežje. Program Ro, <http://ro.zrsss.si/>, 18. 7. 2006.

informacijsko-komunikacijska pismenost, za katero naj bi v teh šestih letih namenili skoraj 27 milijard SIT (112 mio EUR).⁸

V nadaljevanju so predstavljene nekatere temeljne raziskave o stanju e-izobraževanja v Sloveniji.

3 Pretekle raziskave o stanju e-izobraževanja v Sloveniji

O stanju e-izobraževanja v Sloveniji je bilo v preteklih letih pripravljenih kar nekaj raziskav. Če se najprej osredotočimo na e-izobraževanje v slovenskem šolstvu, je bila leta 2005 pripravljena raziskava z naslovom **"E-izobraževanje 2005/2006 – visokošolski in višješolski zavodi"** (Vehovar et al., 2006). Za osnovnošolsko in srednješolsko stopnjo sta bili pripravljeni raziskavi **"Stanje in trendi uporabe informacijsko-komunikacijske tehnologije (IKT) v slovenskih osnovnih šolah"** (Gerlič, 2005) in **"Stanje in trendi uporabe informacijsko-komunikacijske tehnologije (IKT) v srednjih šolah"** (Gerlič, 2006). Nekaj rezultatov iz prve raziskave (Vehovar et al., 2006) predstavljamo v nadaljevanju.

3.1 E-izobraževanje v visokošolskih in višješolskih zavodih

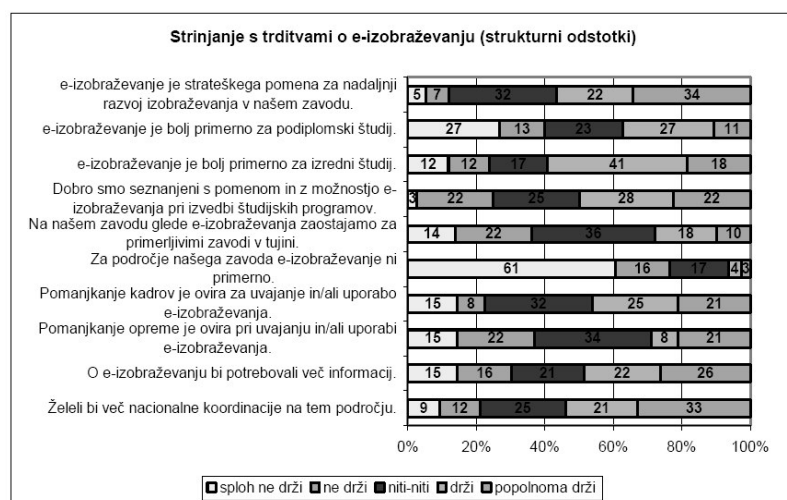
V zimskem semestru 2005/2006 je bila med 85 zavodi terciarnega izobraževanja v Sloveniji izvedena pisemska anketa o e-izobraževanju, na katero je odgovorilo 79 zavodov. Med vsemi 85 zavodi sicer prevladujejo javni zavodi v okviru univerze, kljub temu pa imamo 34 enot terciarnega izobraževanja v organizacijah izven fakultet oziroma univerz, 24 zasebnih in 36 višješolskih zavodov. Osnovne metodološke značilnosti, ki opredeljujejo zanesljivost, veljavnost in primerljivost rezultatov so podrobneje predstavljene v dokumentu E-izobraževanje 2005/2006 – visokošolski in višješolski zavodi (Vehovar et al., 2006).

- Odnos do e-izobraževanja

Iz naslednje slike lahko razberemo, da se dobra tretjina (34 %) zavodov popolnoma strinja s trditvijo, da je e-izobraževanje strateškega pomena za nadaljnji razvoj izobraževanja v zavodu. Kar polovica zavodov se je izjasnila, da so dobro seznanjeni s pomenom in z možnostjo e-izobraževanja pri izvedbi študijskih programov. Zanimivo, s stališča razvoja e-izobraževanja pa tudi nadvse razveseljivo je dejstvo, da je kar 61 % zavodov mnenja, da trditev o neprimernosti e-izobraževanja za njihov zavod, ne drži. Tretjina zavodov je popolnoma prepričanih, da bi si na tem področju želela več nacionalne koordinacije.

---

⁸ <http://ai.ijs.si/mezi/sindikatztrpiz.htm>, 28. 7. 2006.

Delež zavodov glede na strinjanje s trditvami o e-izobraževanju (Vehovar et al., 2006)

- Visokošolski zavodi glede na e-izobraževanje

Iz spodnje slike lahko razberemo, da kar polovica zavodov na samostojnih fakultetah že ima e-izobraževanje, glede na lastnino je delež tistih, ki imajo e-izobraževanje večji na zasebnih zavodih (33 %), kot na javnih (29 %). Največji delež zavodov, ki z e-izobraževanjem nadomeščajo neposredne stike s študenti med univerzami je v Mariboru (46 %), nato na Primorskem (40 %), na Univerzi v Ljubljani pa temu področju zaenkrat posvečajo manj pozornosti (le 17 % zavodov na tej Univerzi ima e-izobraževanje). Največji delež zavodov, ki pa o e-izobraževanju niso niti razmišljali je na področju humanistike, morda zato, ker je na teh zavodih študij drugačne narave in se vodstvu zdi učenje na daljavo težje izvedljivo.

Slika 1: Delež zavodov glede e-izobraževanja na zavodu – po različnih vrstah zavodov (Vehovar et al., 2006)

Na Andragoškem centru Slovenije so v začetku leta 2006 predstavili rezultate raziskave o **pregledu študija na daljavo za odrasle v Sloveniji** (Zagmajster, 2006). Podatki so bili zbrani s pomočjo Pregleda ponudbe izobraževanja in učenja odraslih v šolskem letu 2005/2006, baze Andragoškega centra, kjer lahko ponudniki izobraževanja predstavijo svoje programe, in s pomočjo raziskave spletnih virov. Izmed ponudnikov, ki so predstavili svoje programe, je največ ponudnikov e-izobraževanja v osrednje-slovenski regiji (36,4 %), nobenega pa ni na Koroškem, v Pomurju in na Notranjsko-

kraškem. Med predstavljenimi programi prevladujejo programi splošnega neformalnega izobraževanja (79,09 %), sledijo programi za pridobitev izobrazbe (19,09 %), najmanj pa je programov usposabljanja za delo (1,82 %). Med neformalnimi programi prevladujejo e-tečaji tujih jezikov in programi računalniškega usposabljanja, pri javno veljavnih pa poleg višješolskih programov za poslovnega sekretarja in komercialista še višješolski programi za promet, strojništvo, komunalo in elektroniko.

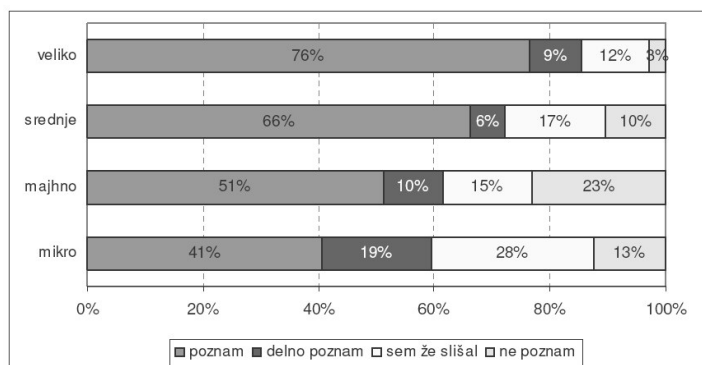
3.2 E-izobraževanje v podjetjih

O stanju e-izobraževanja v slovenskih podjetjih je bila leta 2005 pripravljena raziskava: **"Izobraževanje in e-izobraževanje – podjetja (RIS 2005)"** (Vehovar et al., 2005). Nekaj rezultatov iz raziskave predstavljamo v nadaljevanju.

Reprezentativna telefonska anketa RIS 2005 je bila izvedena med 713 slovenskimi podjetji v juniju 2005. Odgovarjali so vodje informatike ali direktorji. Stopnja odgovora za velika podjetja je znašala 50 %, za srednja 52 %, za majhna 37 % ter za mikro 33 %. Vprašanje o e-izobraževanju je bilo postavljeno v najširšem smislu, zato so z ožjega vidika aktivnosti e-izobraževanja nekoliko precenjene. Razmeroma visoke ocene o obsegu e-izobraževanja za Slovenijo pa potrjujejo tudi podatki Eurostat. Izhodišče za vzorčni okvir so predstavljala podjetja v poslovnem registru Statističnega urada Republike Slovenije (SURs), ki so v bilanci za leto 2004 izkazovala določen promet pri Agenciji za plačilni promet. Osnovne metodološke značilnosti, ki opredeljujejo zanesljivost, veljavnost in primerljivost rezultatov so podrobneje predstavljene v dokumentu *Podjetja 2005 – Izobraževanje in e-izobraževanje* (Vehovar et al., 2005).

- Poznavanje pojma e-izobraževanje

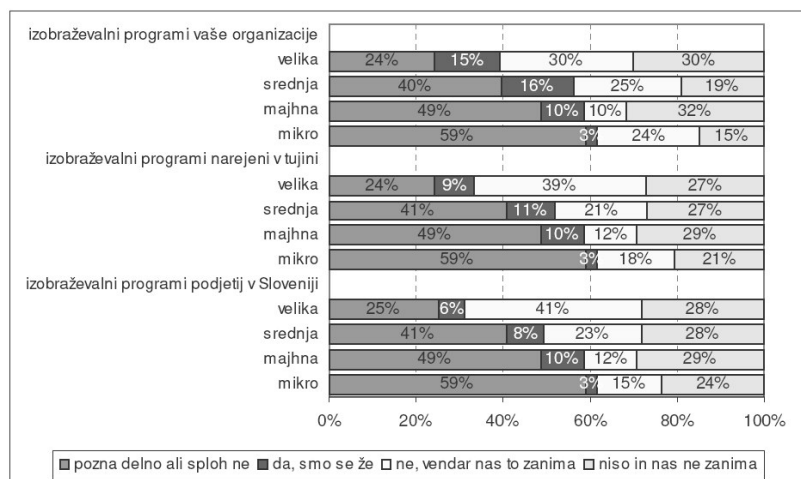
Poznavanje pojma e-izobraževanje (slika 3) narašča z velikostjo podjetja, saj ta pojem pozna tri četrtine (76 %) velikih, dve tretjini (66 %) srednje velikih ter polovica (51 %) majhnih podjetij. Le pri mikro podjetjih je opaziti, da jih manj kot polovica (41 %) poroča o seznanjenosti s tem pojmom. Delež podjetij, ki so odgovorila, da tega pojma ne poznajo, je najmanjši pri velikih podjetjih, pri podjetjih srednje in mikro velikosti se giblje okrog ene desetine, največji pa je pri majhnih podjetjih (23 %).

Slika 2: Podjetja glede na velikost: »Poznate pojem e-izobraževanje oziroma on-line izobraževanje?« (Vehovar et al., 2005; n=34, 86, 39, 32)

- Uporaba e-izobraževanja

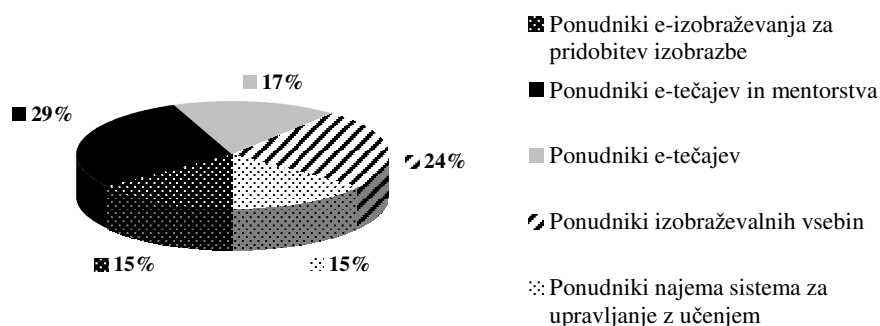
Spodnja slika kaže, da so se zaposleni v velikih podjetjih največ e-izobraževali v programih lastnega podjetja (15 %), desetina velikih podjetij je svoje zaposlene izobraževala že tudi v tujih programih, nekaj manj (6 %) pa v okviru programov, ki jih na trgu ponujajo različna podjetja v Sloveniji. Za srednja podjetja so ti deleži nekoliko višji – izmed podjetij ločenih po velikosti najdemo največji delež (22 %) takih, ki so svoje zaposlene že izobraževala v okviru lastnih programov, prav med srednjimi podjetji – opaziti pa je trend padanja teh deležev v istem zaporedju kot pri velikih podjetjih.

Slika 3: Podjetja glede na velikost: »Ali so se vaši zaposleni na tak način že izobraževali? (Velja za podjetja, ki se že slišala za e-izobraževanje (Vehovar et al., 2005; n=33, 73, 41, 34; 33, 71, 41, 34; 31, 71, 41, 34))

3.3 Struktura ponudbe e-izobraževanja

Na Institutu »Jožef Stefan« je bila v začetku leta 2006 opravljena še ena raziskava (Arh et al., 2006) in sicer o strukturi ponudbe in storitev e-izobraževanja v Sloveniji, katere namen je bil oceniti trenutni položaj trga e-izobraževanja v Sloveniji, identificirati različne oblike e-izobraževanja in opredeliti strukturo ponudbe e-izobraževanja. Z analizo anketnih vprašalnikov so bile definirane različne kategorije ponudbe e-izobraževanja v Sloveniji. Ugotovljeno je bilo, da prevladuje ponudba e-tečajev in mentorstva ter ponudba specialnih izobraževalnih vsebin, ki so razvite posebej za posamezna poslovna področja (računalništvo in informatika, marketing, računovodstvo, davki in zakonodaja, jeziki, etc). Razmerje med posameznimi identificiranimi skupinami je prikazano na sliki 5, iz katere je razvidno, da v slovenskem prostoru prevladujejo ponudniki e-tečajev in mentorstva, sledijo ponudniki izobraževalnih vsebin, ponudniki e-tečajev in na koncu ponudniki e-izobraževanja za pridobitev formalne izobrazbe ter ponudniki najema sistema za upravljanje e-izobraževanja.

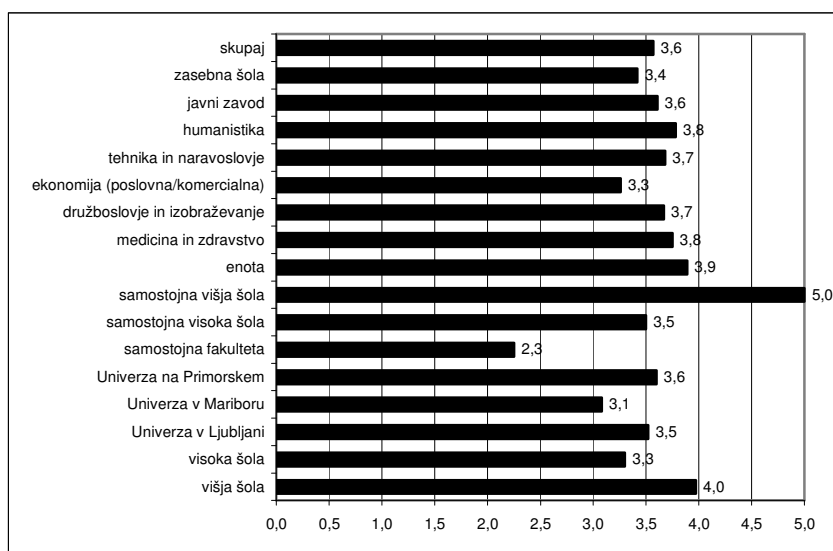

Slika 4: Struktura ponudbe e-izobraževanja v Sloveniji (Arh et al., 2006)

Raziskava je pokazala, da je Slovenija kljub počasnemu razvoju na tem področju v zadnjih letih napredovala pri ponudbi e-izobraževanja. Predvsem velja omeniti napredek na področju storitev, ki nam ponujajo pridobitev formalne izobrazbe. Eden izmed pomembnejših vzrokov za vedno več ponudnikov za pridobitev formalne izobrazbe je verjetno posledica dejstva, da se formalno v večji meri izobražujejo mlajši ljudje, ki so bolj dovzetni za sodobno informacijsko in komunikacijsko

tehnologijo. Vedno več je tudi ponudnikov e-tečajev in mentorstva ter ponudnikov najrazličnejših izobraževalnih vsebin.

Osnutek Nacionalne strategije e-izobraževanja 2006-2010, ki bo predstavljen v nadaljevanju, se opira na izsledke predstavljenih raziskav. Ne glede na ugotovitve raziskav pa so si najrazličnejši ponudniki in uporabniki e-izobraževanja enotni, da se e-izobraževanje v Sloveniji sicer razvija, a ne ciljno usmerjeno in koordinirano, rezultati ostajajo znotraj posameznih izvajalcev, temu primerno pa se javna sredstva iz tega naslova porabljajo preveč nenamensko in brez vidnejših učinkov. To potrjuje tudi naslednja slika, ki prikazuje, da si visokošolske institucije želijo več nacionalne koordinacije na tem področju.

Slika 5: Nacionalna koordinacija na tem področju (Vehovar et al., 2006)

Tudi tuje raziskave, npr. PISA9 (Programme for International Student Assessment) in SITES10 (The Second Information Technology in Education Study), ki potekajo na svetovni ravni in merijo dosežke izobraževancev, predvsem učencev OŠ in SŠ na različnih področjih, kažejo, da je razvoj novih oblik izobraževanja nujen. S pomočjo pripravljenih raziskav se lahko oceni stanje razvoja e-izobraževanja v Sloveniji in načrtuje nadaljnji razvoj.

4 Nacionalna strategija e-izobraževanja 2006-2010

Glavna vizija osnutka Nacionalne strategije e-izobraževanja 2006-2010 je do leta 2013 vzpostaviti enega najučinkovitejših in v celoti informacijsko podprtih nacionalnih sistemov izobraževanja ter tako zagotoviti trajnostno gospodarsko rast, blaginjo in kakovost vseh državljanov RS, hkrati pa postati sinonim za eno najuspešnejših družb na svetu, temelječo na znanju, stalnih inovacijah in hitrem razvoju. Nacionalna strategija e-izobraževanja sledi vsem petim razvojnim prioritetam Strategije razvoja Slovenije (SRS)11. Še posebej je strategija e-izobraževanja usmerjena v uresničevanje druge razvojne prioritete "Izboljšanje kakovosti izobraževanja in spodbujanje vseživljenjskega učenja".

9 Pedagoški inštitut: Potek predraziskave PISA 2006, <http://www2.arnes.si/~uljpeins/czue/index.htm>, 21.07.2006.

10 Predstavitev SITESa: <http://sitesm2.org/>, 21.07.2006.

11 Strategija razvoja Slovenije, www.slovenijajutri.gov.si.